

ՎՂՈԹՁԻ ԵՒ ԾՈՍՎՊԱՐՈՒԹԵԱՆ

ԶՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ծոմապահութեամբ մարմինը կը չարչարուի ու կը տկարանայ, եւ եթէ ուզէ իսկ չի կրնար պոռնկիլ: Այսպէս օրինակ, կը պատմուի, թէ վաւաշոտ մարդ մը գեղեցիկ եւ ազնուական կին մը կը սիրէ եւ անոր հաւանութիւնը կը խնդրէ: Կինը կ'ըսէ. «Եթէ հետս անօրի մնաս միջեւ քեզ կերակուրի կանչելս, ուզածդ թող' ըլլայ»: Մարդը կը համաձայնի: Կինը երկու օր, հետը նաեւ մարդը՝ ծոմ կը բոնեն: Երրորդ օրը ան կը պատրաստէ սեղանը, ինչպէս նաեւ շենք անկողին մը, եւ կանչելով մարդը կ'ըսէ անոր. «Ի՞նչպէս կ'ուզես, անկողին մտնենք, թէ նաշենք»: Մարդը կ'աղաղակէ. «Կը հրաժարիմ անկողինէն, որովհետեւ աշխարհի բոլոր կիները կ'ատեմ հիմա, բայց կ'ուզեմ նաշել, որպէսզի սովէ չմեննիմ»:

Տեսա՞ր, թէ երբ ծոմ չէր բոնած ինչպէս կը նեղուէր ախտէն, իսկ պահեցողութենէն ետք բժշկուեցաւ անկէ: Ուստի, նիշտ ըսուած է, թէ պոռնկութիւնը ծոմով կը բուժուի, իսկ մտային փորձութիւնները՝ աղօթքով. եւ այսպէս ծոմով եւ աղօթքով մեղերու թողութիւն կը ստանանք Աստուծմէ, որովհետեւ մեծ զօրութիւն ունի աղօթքը, մանաւանդ գիշերային աղօթքը: Ինչպէս որ Պօղոսն ու Շիղան գիշերը աղօթելով շղաները քակեցին եւ բանահն դոները բացին (Գործ. 16.25-27), նոյնը ընենք եւ մենք բանանք ո՞չ թէ բանտը, այլ երկինքը:

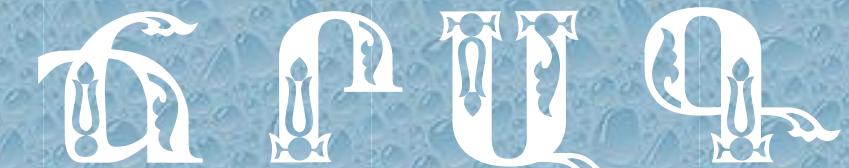
ՄՆՄԴԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ ՕՐՈՒԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ամենակաղաքական Աստուծութեամբ, արարիչ եւ պահողը բոլոր արարածներուն. դուն, որ քու օրինակ կամքով սահմանական կերպով ստեղծեցիր ու կազմեցիր զիս եւ քու մեծ նախախնամութեամբդ պահեցիր զիս՝ ծննդեանս օրէն միջնէւ այսօր, բաւարարելով իմ բոլոր պէտքերս: Կ'օրին եւ կը փառաւորեմ քու անբաւ գրութիւնդ, երկնաւոր' Հայր, եւ շնորհակալութիւն կը յայտնեմ քեզի: Երկարէ իմ կեանքիս ժամանակը, որպէսզի դառնամ իմ գործած յանցանքներէս, եւ իմ կեանքիս մնացեալ օրերը անցնեմ բարեգործութեամբ եւ քու պատուիրաններուդ համաձայն, աստուծահածոյ եւ զգաստ կենցաղով ու բարեպաշտութեամբ, քու փառքիդ համար, որպէսզի իմ հոգիս փրկուի, իմ ծնողներս միջնարուին եւ եղբայրներս ու բոլոր ընկերներս ուրախանան եւ օգտուին: Եւ ինչպէս որ քու սեմանչելագործութեամբդ այս օրը զիս մօրս արգանդէն հանցեցիր՝ որպէսզի ժամանակաւոր կերպով այս աշխարհի վրայ ապրիմ, նոյնպէս ալ վերջին օրը զիս երկրի արգանդէն հանէ՝ որպէսզի անմահական եւ յաւիտենական կեանքով ապրիմ քու արքայութեանդ մէջ, քու լոյսիդ շնորհեցով. որովհետեւ դուն ես իմ Տէրս եւ Աստուծու, ո՞վ իմ փրկիչս եւ ապաւէնս. քու շնորհեցիդ օգնութեան ապաւինած կը մնամ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտենից: Ամէն:

Սիրելի ընթերցող, ԾՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօս: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտուել «Jerak կամ & ԾՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»-ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՑԵ.

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ՅՈՒ ԽՈՍՔ ԻՆ ՈՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ Խ ԾԱՒՇՆԵՐՈՒՄ ՀՅՅՄ
(Ա. 119.105)

ԺԳ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 8 ՄԱՐՏ 2020

ԹԻՒ 10

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒՃԱԾՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Եսայի 54.11-55.13: Բ. Կը 6.1-7.1

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՒ ԱՌԵՏԱՐԱՆԸ ԸՆ ՂՈՒԿԱՍ 15.1-32

Գ. ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԱՑ: ԱՆԱՌԱԿԻ

ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՒ ԱՌԵՏԱՐԱՆԸ ԸՆ ՂՈՒԿԱՍ 15.1-32

Մարդ մը երկու զաւակ ուներ: Կրտսերը հօրը ըսաւ. «Հայր, քու ստացուածքէ իմծի ինկող բաժինը իիմա տուր իմծի»: Եւ հայրը իր զաւակներուն միջեւ բաժեց իր ունեցածը: Քանի մը օր ետք կրտսեր զաւակը առաւ իր ամբողջ հարստութիւնը եւ հեռու երկիր մը գնաց: Հոն անառակ կեանք մը ապրելով մսինց հարստութիւնը եւ սպառեց իր ամբողջ ունեցածը:

Պատահեցաւ, որ այդ երկրին մէջ մեծ սով մը տիրեց, երբ արդէն ինք սկսած էր աղքատանալ: Ուստի գնաց այդ երկրի քաղաքացիներէն մէկուն քով ծառայ եղաւ, եւ անիկա իր ազգարակը դրկեց զին՝ խոզեր արածելու համար: Նոյնիսկ պատրաստ էր խոզերուն կերած եղջիւններով իր փորը լեցնելու, սակայն ոչ ոք կու տար իրեն: Երբ անդրադարձաւ իր վիճակին, ինքնիրեն ըսաւ. «Հօրս տան մէջ քանի զործառներ կան, որոնք իրենց պէտք եղած կերակուրէն աւելին ունին, մինչ եւ հու անօրութենէն կը մեռնիմ: Եղեն երբամ հօրս քով եւ ըսեն իրեն. - Հայր, մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դէմ. այլեն արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու. զիս նկատէ՝ քու զործառներէն կը գործառներէն մէկը»: Ասա եղաւ եւ հօրը քով գնաց: Տակաւին տունէն բաւական հեռու էր, երբ հայրը տեսաւ զինք ու գնաց վագելով դիմաւրեց զայն, զին փարքուեցաւ եւ համբուրեց: Որդին հօրը ըսաւ. «Հայր, մեղանչեցի Աստուծոյ եւ քեզի դէմ. այլեն արժանի չեմ քու որդիդ կոչուելու»: Հայրը իր ծառաներուն հրամայեց. «Անմիջապէս թերէք լաւագոյն պատմուծանը եւ հազցուցէք իրեն. մատանի անցուցէք իր մատին եւ կօշիկ տուէք իրեն: Բերէք պարարտ հորրը, մորքեցէք, ուտենք եւ ուրախանանք: Որովհետեւ իմ այս զաւակս մեռած էր՝ եւ ողջնաւ, կրտսուած էր՝ գտնուեցաւ»: Եւ սկսան խրախանանքի:

Սինչ այդ, երեց զաւակը ազգարակ կը գտնուեր: Վերադարձին, երբ տան մօտեցաւ՝ երգի ու պարի ձայներ լսեց: Կանչեց ծառաներէն մէկը եւ հարցուց թէ ինչ կայ: Ծառան ըսաւ իրեն. «Եղբայրդ եկաւ. եւ որովհետեւ ողջ-առողջ վերադարձաւ, հայրդ պարարտ հորրը մորքեց»: Երեց զաւակը զայրացաւ եւ չուզեց ներս մտնել: Այս մասին իմանալով, հայրը դուրս եղաւ եւ աղաչեց որ ներս մտնէ:

Իսկ ան պատասխանեց. «Տարիներէ ի վեր քեզի կը ծառայեմ. ուեւ մէկ հրահանգը չանտեսեցի, եւ սակայն նոյնիսկ ուլ մը չտուիր իմծի, որ ուրախանայի բարեկամներուն հետ: Մինչդեռ, երբ քու այդ որդիդ եկաւ, որ քու ստացուածքէ պոռնիկ-մերուն հետ մսինց, պարարտ հորրը մորքեցիր անոր համար»:

Հայրը ըսաւ. «Տղամ, դուն միշտ իմծի հետ եւ ամբողջ ունեցած քուկը է: Սակայն իիմա պէտք է ուրախանանք եւ ցնծանք, որովհետեւ այս եղբայրդ մեռած էր՝ ողջնաւ, կրտսուած էր՝ գտնուեցաւ»:

ՄԱՐԴԱՐԵԱԿԱՆ ԳԻՐՋԵՐ ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՋԵՍԱԼԻ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԵՒԻ ԳԻՐՋԵՆ
54.11 - 55.13

Տէրը այսպէս կ'ըսէ. «Ով երուսաղէմ, փոքրիկէն զարնուած ամսիթար տառապեալ, հաշութիւն պիտի ընեմ հետդ, որպէսզի միթարուիս. ահա ես քու հիմերդ շափիւղայ ժարերով պիտի դնեմ, պատերդ՝ կարկեան ժարերով, աշտարակ-ներդ կարմիր յակիններով պիտի կանգնեմ, դռներդ՝ բիւրեղէ, եւ շուրջդ պարիսպ պիտի ժաշեմ ընտիր եւ քան-կագին ժարերով:

Բոլոր որդիներդ Աստուծմէ ուսած պի-տի ըլլան, զաւակներդ մնայուն խա-ղաղութիւն պիտի վայելեմ, եւ դուն ար-դարութեան մէջ պիտի հաստատուիս: Ալ բոնութեան վախր պիտի չումենաս, ար-հաւիրքը ժեզի պիտի չմօտենայ: Ժեզի եկողները պիտի ըլլան միայն անոնք, որոնք ինձնով դարձի կու գամ. իրենց եր-կիրները ճգերով պիտի գան քու կողդիդ քնակին, ժեզ իրենց ապաստանը դար-ձնենով:

Ահա ես ինքս ժեզ հաստատեցի. դար-ինը իր փեցով կրակը կ'արծարծէ եւ կը շինէ գործիներ որոնք գործածութեամբ կը մաշին ու կը փնանան. սակայն ես ժեզ հաստատեցի որ միշտ մնաս:

Որեւէ զէմբ պիտի չյաշողի ժեզի վճա-սել, որեւէ լեզու որ կը փորձէ ժեզ դատա-պարտել՝ պարտութեան պիտի մատնես, եւ ժեզ ամրաստանուները իրենք պիտի դատապարտուին: Տիրոջ ծառայողներուն ծառանգութիւնը այս է. ես է որ զանոնք կ'արդարացնեմ, - կ'ըսէ Տէրը: Դուք, որ ծարաւ էք չուրին եկէք, եւ դուք, որ դրամ չունիք եկէք գինի ու կաք առէք առանց դրամի, առանց գին վճարելու:

Ի՞նչո՞ւ ձեր դրամը կը վատնէք հացէն տարրեր բանի համար. ի՞նչո՞ւ ձեր վաս-տակը կու տաք այնպիսի բաներու որոնք չեն կշտացներ: Ի՞նչի մտիկ ըրէք եւ բարիք պիտի վայելէք, բարիքներով պիտի կշտանաք:

ՊՈՂՈՍ ԱՌԱՋԵՍԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ՆԱՄԱԿԸ
ԿՈՐՆԹԱՑԻՒՆԵՐՈՒՆ
6.1 - 7.1

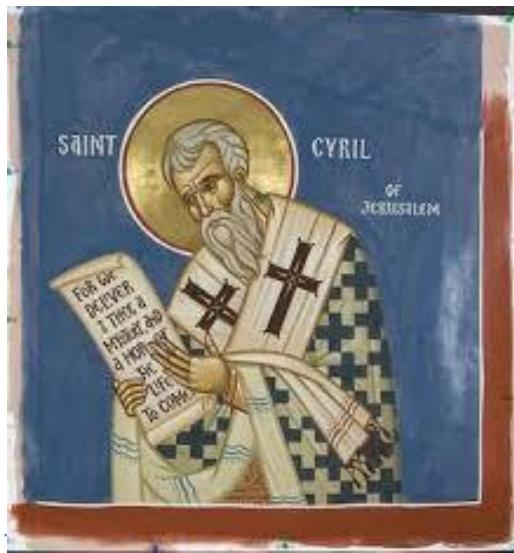
Արդ, որովհետեւ Աստուծոյ գոր-ձակիցներն ենք, կ'աղաչենք ձեզի, մի՛ վատնէք Աստուծմէ ձեր ստացած շնորհքը: Որովհետեւ Աստուծած կ'ըսէ. «Երբ յարմար ժամանակը եկաւ՝ լսեցի քեզ, երբ փրկութեան օրը հասաւ՝ օգնեցի քեզի»: Ահա հիմա՝ է այդ յարմար ժամանակը. հիմա է փրկու-թեան օրը:

Որեւէ բանով պատճառ մի՛ ըլլաք որ Աստուծոյ գործը խափանուի կամ վարկաբեկուի. այլ բոլոր պարագանե-րուն ալ դուք ձեզ տուէք որպէս Աստուծոյ պաշտօնեաներ, մեծ համբե-րութեամբ յանձն առնելով նեղութիւ-նը, վիշտը, չարչանքը, ծեծը, բան-տը, խոռվարաներու յարձակումնե-րը, յոգնութիւնը, անենութիւնը, անօ-քութիւնը: Այս բոլորը տարեք մաքուր սիրտով, գիտակցօրէն, համբերատա-րութեամբ, ժաղցրութեամբ, Սուրբ Հոգիով, անկեղծ սիրով, նշմարտու-թիւնը ժարողելով, Աստուծոյ զօրու-թեամբ եւ արդարութեամբ զինուած՝ չարին դէմ յարձակելու եւ ինքինք պաշտպանելու համար: Մի՛ այլայիք ո՛չ փառքէն եւ ո՛չ անարգանքէն, ո՛չ գովասանքէն եւ ո՛չ մեղադրանքէն:

Մարդիկ մոլորած բող ըսեն մեզի մենք գիտենք, թէ նշմարտութենէն չենք շեղած: Թող չուզեն մեզ նանչնալ մենք գիտենք, թէ մեզ լա՛ւ կը նանչնան: Թող մեռած սեպեն մեզ մենք գիտենք, թէ կենդանի ենք:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԿԻՒՐԵՂ ՀԱՅՐԱՎՊԵՏ

Վարդապետ եկեղեցւոյ. ծնաւ 315-ին Երուսաղեմի մօտերը, քահանայ ձեռնադրութեցաւ 345-ին, պատրիարք ընտրութեցաւ 350-ին: Իր առաքինա-կրօն կեանքին եւ իմաստութեան համար սիրելի դարձած էր ուղղափառներուն եւ նոյնիսկ չարափառներուն, այսինքն՝ արիոսեանց: Բայց պատրիարքական աթոռ ելլել առաջ, երբ ըմբերանեց այս վերջինները, անոնք հակառակութեամբ լցութեցան իր դէմ: Այն հակառակութեան հետեւանելով էր, որ անգամ մը գահընկեց եղաւ, եւ յետոյ նորէն դարձաւ Երուսաղէմ, Յուղիանոս Ուրացողի ատեն, որուն հրէից Տաճարը վերաշինելու անմիտ ձեռնարկին ականատես իսկ եղաւ: Արիոսականները յաջողեցան վերստին ձգել զինքը իր Աթոռէն, որուն վրայ վերջապէս վերա-հաստատեց յետոյ զինքը Կ. Պոլսոյ ժողովը: Իր օրով տեղի ունեցաւ Ս. Խաչին իրաշալի երեւումը Երուսաղէմի մէջ, որուն համար ծանուցանող նամակ մը ուղղեց Կոստանդ կայսեր:

Իր հոգեւոր գործունեութեան ամէ-նէն փայլուն եւ արդիւնաւոր կողմերէն մին եղաւ ի քրիստոնեութիւն դարձր բազմերամ հեթանոսներու, որոնք իր ձեռքէն կ'ընդունէին քրիստոնեութիւ-նը:

Այս առթիւ խօսած իր քարոզները, որոնք քրիստոնեական վարդապե-տութեան սխանչելի սկզբունքները կը պարունակեն, մեծ մասամբ ամփոփ-ւած են «Կոչումն ընծայութեան» հա-տորին մէջ, որ ոսկեդարեան թարգ-մանութեամբ վերածուած է հայերէնի: Թարգմանուած է նոյնպէս Կոստանդ կայսեր ուղղած իր նամակը: Իսկ ա-ւանդութիւնը Երուսաղէմի Ս. Յա-կոբեանց Եկեղեցիի Ս. Ստեփանոս մատրան մէջ կը ցուցնէ աւագանը, ո-րուն մէջ Ս. Կիւրեղ մկրտած էր երա-խայից բազմութիւն մը:

ՀԱՅՐԵՆԸ Կ'ԼՍԵՆ. ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆԸ

Պահեցողութիւնը շղայի մը նման ամուր կը դարձնէ եւ կը պահէ բարոյական բոլոր առաքինութիւն-ներն ու հաւատքի զօրութիւնը: Ան թշնամիին դէմ հզօր աշտարակ մըն է ու սատանայի բոլոր նետերուն դէմ ամուր պարիսպ մը:

Միայն ուտելիքներէ զրկուիլ չէ, որ պահը կը կոչուի, այլ նաև բոլոր տեսակի մեղքերէ մաքրութիւնը: Պահը է նաև չխօսիլը՝ մանաւանդ երբ հարցում մը ուղղուած չէ կամ կա-րիքը զգացուած չէ խօսելու: Պահը է չքաւորութիւնը, աղքատութիւնը, ա-ւելորդ ինչքերով չմտահոգութիւնը, միայն օրուան կարիքները հոգալը եւ նոյն բաները Աստուծմէ խնդրելը: Պահը է խոնարհութիւնը, հնազան-դութիւնը եւ մաքուր սրտով բոլորը սիրելը: ՅուղՆԱՆ ՍԱՆԴԱԿՈՒՆԻ